

РЕШЕНИЕ

№ 2250

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1422** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т. Г. П., срещу Решение № 151/10.01.2024 г., постановено по НАХД № 8914/2023 г. на СРС, НО, 10 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № НП-61/26.05.2023 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на лицето е наложена глоба в размер на 1 600 лв. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касация в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от

фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че Т. Г. П. е заместник-председател на ПП „Нова 3.“.С решение по Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ е прието, че за лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, възниква задължение за подаване на финална декларация в 1-месечен срок от тази дата, а за лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори, не възниква задължение за подаване на финална или встъпителна декларация.

С Решение № 1295-НС от 17.08.2022г. на Централна избирателна комисия /ЦИК/ е регистрирана за участие в изборите за народни представители на 02.10.2022г. Коалиция „Б. за България“, образувана между ПП „Българска социалистическа партия“, ПП „Политически клуб „Е.“ и ПП „Политически клуб „Т.“.

До датата на изборите за народни представители 02.10.2022 г. ПП „Нова 3.“ получавала държавна субсидия, поради членството ѝ в Коалиция „Б. за България“. Т. П., като заместник-председател на ПП „Нова 3.“, подавал ежегодни декларации пред КПКОНПИ на 17.05.2021 г., 16.05.2022 г. и 26.04.2023 г.

След направена справка на 23.01.2023 г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси по чл.37, ал.1, т.1-6, т.9 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от освобождаването от длъжност, било установено, че Т. Г. П. не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси по чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, а именно в срок от 01.10.2022 г. до 01.11.2022 г. поради настъпила промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори. Поради това до Т. Г. П. била изпратена покана с изх. № ЦУ01-479 от 23.01.2023г. да се яви на 30.01.2023 г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ във връзка със съставяне и връчване на Акт за установяване на административно нарушение. За поканата била уведомена по телефона съпругата на Т. Г. П. на 26.01.2023г., като това било отразено в Констативен протокол за проведен телефонен разговор с вътр. № ЦУ01-479#1 от 26.01.2023г.

На 30.01.2023г. в присъствието на Т. Г. П. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ПР-41 от 30.01.2023г.

След запознаване с преписката от председателя на КПКОНПИ било издадено НП № НП-61/26.05.2023 г. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото в НП нарушение е безспорно извършено.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното

съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ /отм./, декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от освобождаване на длъжността. Според чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./, лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават декларация за имущество и интереси. Правната норма на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./ предвижда, че лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

Касационният състав споделя извода на СРС, че от касатора не е изпълнено задължението за подаване на финална декларация на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 41 от ЗПКОНПИ /отм./, лица, заемащи висши държавни длъжности са председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия. От събраните доказателства безспорно се установява, че касатора е попадал именно в хипотезата на тази правна норма, поради което за него е било налице задължение за подаване на декларация в срока по чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е недопустимо с вътрешноведомствен акт, какъвто е решение по Протокол № 1022 от 24.11.2021г. на КПКОНПИ да се установява конкретен срок за подаване на декларация от лицата по чл. 6, ал. 1, т. 41 от ЗПКОНПИ /отм./. Цитираното решение е вътрешноведомствен акт на Комисията, свързан с осъществяването на нейните правомощия, като същият се основа на чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./. Той не противоречи на законовата регламентация, а единствено конкретизира срока за подаване на съответната декларация. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗНА, със закон се уреждат първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, за уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че не е налице норма, забраняваща допълването на законовите разпоредби, без същите да бъдат изменяни по същество, включително и с вътрешноведомствени актове на компетентния орган.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ /отм./, лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. Касационният състав приема за правилен извода на СРС, че определената имуществена санкция е законосъобразна.

С оглед изложеното решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 151/10.01.2024 г., постановено по НАХД № 8914/2023 г. на СРС, НО, 10 състав.

ОСЪЖДА Т. Г. П. ,ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 12, да заплати на КПКОНПИ сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.